

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 5 (1618).

31 СІЧНЯ 1986 РОКУ

Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

15 лютого —
Всесоюзний
комуністичний
суботник

XXVII з'їзду КПРС — гідну зустріч!

За підсумками соціалістичного змагання в 1985 році Одеський державний університет ім. І. І. Мечникова посів перше місце серед вузів Одеси. Це — подарунок колективу університету XXVII з'їзду Компартії України.

РАПОРТУЄМО ФОРУМУ КОМУНІСТІВ

Кілька днів залишилось до початку роботи вищого форуму комуністів республіки — XXVII з'їзду Комуністичної партії України. Зустрічаючи партійний з'їзд, трудящі республіки успішно виконують прийняті соціалістичні зобов'язання. Не залишилась осторонь і комсомолія університету. В первинних комсомольських організаціях підбиваються підсумки соціалістичного змагання за право підписати рапорт XXVII з'їзду КПРС і XXVII з'їзду Компартії України. Комсомольській організації університету є чим рапортувати з'їзду. Це 4000 крб., перерахованих об'єднаним студентським будівельним загоном ОДУ на рахунок дитячого будинку в м. Котовську, і комплект наочних приладів, створених на біологічному факультеті для однієї із шкіл ДРА, і багато інших корисних справ.

Нещодавно рапорт з'їзду підписали комсомольські організації Центрального району м. Одеси. Від імені університету це право було надано десяти кращим комсомольцям —

представникам факультетів і комсомольських організацій співробітників. Серед них, хто підписав районний рапорт з'їзду, слід відзначити Василя Ковтуна, секретаря комсомольської організації кафедри ХМЗНС, Сергія Ахламова з історичного факультету, Якова Савицького з юридичного, Олену Москаленко з механіко-математичного та Надію Білоус з біологічного факультету.

По закінченню канікул в первинних комсомольських організаціях пройдуть збори, на яких будуть обговорені матеріали XXVII з'їзду Компартії України, і відбудеться серйозна принципова розмова про наступні завдання комсомольської організації університету.

Відповісти на піклування партії про наше щоденне змагання студентський комсомол може лише відмінним навчанням та свідомим ставленням до громадської роботи.

В. КРАВЕЦЬ,

заступник секретаря комітету ЛКСМУ ОДУ.

РЕПОРТАЖ

«ОДЕСУ НЕ ЗАБУДЕМО»

З МІТИНГУ ПЕРШОПРОХІДНИКІВ ВКЛЮЧЕНОГО НАВЧАННЯ В ОДУ.

В історію університету увійдуть урочисті проводи студентів з НДР, які знаходились в Одесі у відповідності з угодою про включене навчання. Протягом семестру 145 юнаків і дівчат навчалися в Одеському держуніверситеті. Наш кореспондент розповідає:

Прощальну зустріч німецьких студентів з керівництвом і представниками студентської молоді університету відкривав проректор з зарубіжних зв'язків доцент М. М. Чесноков. Він надає слово ректору університету професору В. В. Сердюку. — 145 студентів із НДР, — сказав він, — успішно закінчили одnoseмestровий курс навчання в Одеському університеті. Наші гості склали екзамен з трьох предметів: сучасної російської мови (лексикологія і синтаксис), російської літератури, історії СРСР. З мовної практики і наукового комунізму були виведені підсумкові оцінки. Відмінні підсумкові оцінки мають Заре Хінс, Кристіна Кокер, Уве Освальд, Катрін Хьом, Гудрун Шонбек, Зузанне Фріце.

Далі ректор відзначив, що, окрім навчальної програми, була повністю виконана і програма культурно-масової роботи. Зокрема, німецькі студенти побували в Іллічівську, Кишиневі, в Криму, в катакомбах, на кіностудії. Відвідали дек-

лька середніх шкіл в Одесі, приймали участь в засіданнях політичного клубу старшокласників Київського району.

На прохання студентів з НДР для них був організований суботник в радгоспі села Вигода Одеської області.

Цікаві політичні заходи були проведені на факультеті для наших німецьких друзів кафедрою історії СРСР, а також зустріч членів СЕПН і студентів-комуністів філологічного факультету.

Я гадаю, — сказав на завершення ректор, — що плідні контакти, які виникли під час спілкування німецьких і радянських студентів, будуть продовжені шляхом листування. Досвід, добутий всіма нами у ході першого в Одеському університеті експерименту з включеним навчанням, стане нашим спільним надбанням і доброю основою для творчої співдружності між ОДУ і вузами НДР у майбутньому.

З вітальним словом до присутніх звернувся зав. кафедрою російської мови в

ОДУ професор Ю. О. Карпенко. «Ви — першопрохідники у нашому університеті», — сказав він. — Бо ви відкрили шлях для тих сотень ваших співвітчизників, які прийдуть після вас із різних вузів НДР для удосконалення російської мови в нашому університеті. Перший досвід — найважливіший, адже він дістався завдяки значним зусиллям як з нашого, так і з вашого боку. Ми старанно готувались до зустрічі з вами і, звичайно, хвилювалися: «Як-то буде?»

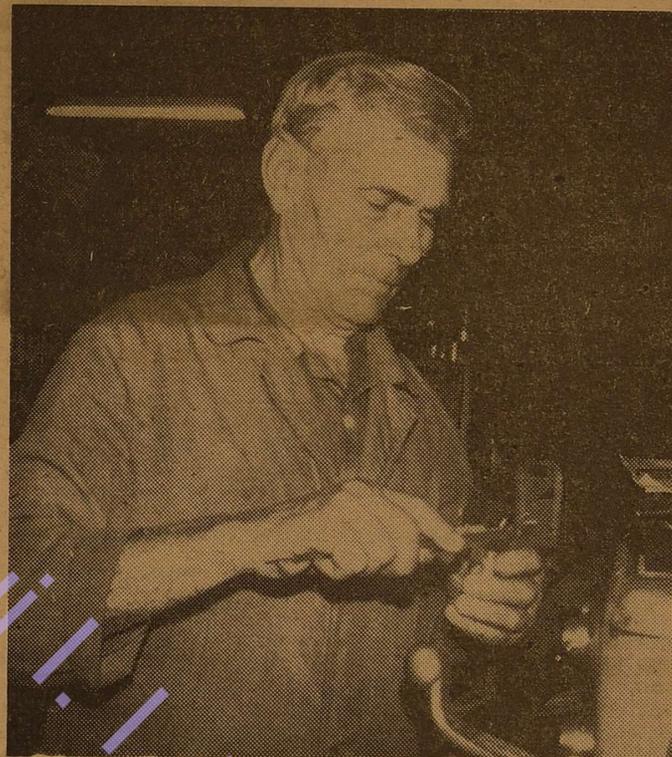
В процесі вашого навчання ми прагнули передати вам не лише знання, але й наші щирі почуття, тепло наших сердець. Отже, дозвольте нам сподіватися, що ви відіжджаєте не лише більш удосконаленими філологами-русистами, але й людьми, в пам'яті яких Одеса залишить добрі спогади.

Коротку промову виголосив зав. кафедрою РКІ доцент М. Ф. Турутіна. Вона побажала студентам з НДР миру і щастя, успіхів у навчанні і майбутній благодійній роботі викладачами російської мови в німецьких школах.

Незабутні враження залишилися у нас від пере-

(Закінчення на 2-й стор.).

ПРАВОФЛАНГОВІ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ

Гаврило Семенович Дікін користується великою повагою в колективі учбово-експериментальних майстерень університету. Він — учасник Великої Вітчизняної війни, ударник комуністичної праці, ланар VI розряду.

Свій особистий план за XI п'ятирічку Гаврило Семенович виконав до 15 грудня минулого року, взяв підвищені зобов'язання на XII п'ятирічку.

27 січня майстер виконав план цього місяця. Робітники УЕМ взяли зобов'язання — план двох місяців першого року п'ятирічки виконати достроково, до відкриття XXVII з'їзду КПРС.

Нема сумніву, що і ветеран праці Гаврило Семенович Дікін, як і раніше, буде в числі передовиків.

Фото І. МОСКАЛЕНКА.

Поздоровляємо!

Завідувач кафедрою біохімії, доктор медичних наук професор Анатолій Якович Розанов удостоєний звання лауреата премії ім. О. В. Палладіна АН УРСР за монографію «Ферментативні процеси та їх корекція при екстремальних становищах», написану спільно з А. І. Трещинським та Ю. В. Хмелевським.

Професор Розанов очолює кафедру біохімії Одеського університету з 1964 р. За цей період на кафедрі підготовлено понад 300 фахівців у галузі біохімії, в тому числі 15 для країн, що розвиваються. Під керівництвом професора А. Я. Розанова підготовлено і захищено 21 кандидатську дисертацію.

А. Я. Розанов — один з провідних спеціалістів у галузі вітамінології в нашій країні, автор 4 монографій понад 150

наукових робіт. На очолюваній ним кафедрі в XI п'ятирічці виконані важливі дослідження в рамках Всесоюзної програми «Подовження життя» і завдання ДКНТ «Розробка фармакологічного захисту і реанімації донорських органів». Проведені дослідження дали змогу рекомендувати для клінічного застосування в геріатричній практиці ампулірованого полівітамінного комплексу функціонально зв'язаних вітамінів групи В. Колектив кафедри виконав також ряд господарських досліджень, які мають важливе значення для народного господарства і охорони здоров'я.

Редакція «ЗНК» від імені своїх читачів поздоровляє Анатолія Яковича з присудженням йому премії ім. О. В. Палладіна і бажає доброго здоров'я і дальших творчих успіхів.

Університетська трибуна

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТИ ПЕРЕДЗ'ІЗДІВСЬКИХ ДОКУМЕНТІВ

ЧЛЕН ПАРТІЇ ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ

СУВОРО ДОДЕРЖУВАТИ НОРМ КОМУНІСТИЧНОЇ МОРАЛІ, УТВЕРДЖУВАТИ ВЛАСТИВИЙ СОЦІАЛІЗМОВІ ПРИНЦИП СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ, СТАВИТИ СУСПІЛЬНІ ІНТЕРЕСИ ВИЩЕ ОСОБИСТИХ, ВИВЛЯТИ СКРОМНІСТЬ І ПОРЯДНІСТЬ, ЧУЙНІСТЬ І УВАГУ ДО ЛЮДЕЙ, СВОЄЧАСНО ВІДГУКУВАТИСЯ НА ЗАПИТИ І ПОТРЕБИ ТРУДЯЩИХ, БУТИ ПРАВДИВИМ І ЧЕСНИМ ПЕРЕД ПАРТІЄЮ І НАРОДОМ.

(Із Статуту КПРС з пропонованими змінами).

В пункт 4 Статуту КПРС, де йдеться про прийом в члени КПРС на відкритих партійних зборах додати: «З урахуванням думки трудового колективу».

І. Кондратюк, доцент, секретар парткому ОДУ.

В пункт 25 Статуту КПРС внести таке: «Доводити до відома комуністів оцінку роботи членів партії, які займають керівні партійні посади».

В. Жолтиков, доцент ка-

федри оптимального управління.

В пункті 24, в якому мова йде про систематичне оновлення виборних керівних органів, необхідно конкретизувати це положення, ввести якісь кількісні визначення цього поняття. Дати в такій редакції: «Керівні виборні посади комуністи можуть посідати не більше двох - трьох виборних строків».

В. Лентін, доцент.

Пункт 55 розділу 6 Статуту КПРС викласти в такій редакції: «Вибирати секретаря-

ми первинних і цехових партійних організацій комуністів зі стажем не менше 3—5 років».

Є. Єлісєєва, доцент, секретар партбюро юридичного факультету.

В розділ I, де мова йде про обов'язки і права членів партії, додати: «Кожний комуніст зобов'язаний робити все від нього залежне для підтримання на відповідному рівні обороноздатності країни», і далі за текстом.

П. Александров, старший викладач військової кафедри.

«ОДЕСУ НЕ ЗАБУДЕМО»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

бування в Одесі та університеті, — сказала від імені своїх друзів німецька студентка Керстін Шулер. Неформальним було ставлення до нас з боку викладачів, які не лише дали нам добрі знання російської мови і літератури, наукового комунізму і історії КПРС, але й допомогли краще зрозуміти народні російські звичаї і традиції, соціалістичний спосіб життя в Радянському Союзі. Прикладом для нас назавжди залишиться чуття справжнього інтернаціоналізму наших радянських ровесників. Ми горді і щасливі тим, що перебували в Одесі напередодні найбільш знаменної для радянських

людей події — наступного XXVII з'їзду КПРС.

Ми ніколи не забудемо Одеси.

Зі словом — відповіддю виступив керівник німецьких студентів доктор Бернд Цірат. Він, зокрема, відзначив ту виключну увагу, з якою з перших днів перебування німецької групи в Одесі відносились до гостей адміністрація, персонал і студенти університету. Легко було переборювати будь-які труднощі, відчувачи ширі симпатії і доброзичливість радянської сторони.

На заклячення під бурхливі оплески присутніх відбулося вручення вітальних адресів, обмін пам'ятними сувенірами, нагородження грамотами німецьких студентів — членів СВНМ, які

особливо відзначилися у навчанні, поведінці, спорті.

Закінчився мітинг.

Попереду нові пошуки найбільш доцільних форм і методів ефективного учбового процесу для німецьких студентів. Пошуки, які мають закріпити перший, але, як підтвердила практика, позитивний досвід в реалізації сумісної радянсько-німецької програми включеного навчання. Бо, як сказав доктор Цірат у розмові з кореспондентом «ЗНІ», з усіх радянських університетів, в яких стажувалися цього року німецькі студенти, найбільш вдалим виявився досвід Одеського університету.

Погодьтеся, приємно чути такі слова.

М. УСПЕНОВ.

Здійснюючи революційні перетворення у виробничій сфері і громадському житті КПРС завжди спиралась на такий міцний фундамент, як марксистсько-ленінська теорія. В період, в який ми вступили в зв'язку з проголошенням партією курсу на прискорення соціально-економічного розвитку країни, роль і значення суспільних наук, що складають теоретичну основу марксизму-ленізму, непомірно зростають.

Це пов'язано з тим, що рішеннями XXVI з'їзду КПРС і наступних Пленумів ЦК на порядок денний поставлено невідкладне завдання теоретичного обґрунтування шляхів дальшого розвитку й удосконалення суспільства зрілого соціалізму. Крім того, вкрай необхідна цілеспрямована робота по подальшому викриттю злісних випадків імперіалізму на наш суспільний устрій. Нарешті, удосконалення суспільних відносин і виховання нової людини також вимагають прямої і безпосередньої участі суспільствознавців в цій роботі.

Партія констатувала, що між етапом розвинутого соціалізму і вищою фазою нашої суспільно-економічної формації — безпосередньо комунізмом — не буде ніяких проміжних етапів, стадій, періодів. А це означає, що саме в нинішню епоху необхідно вирішувати не тільки названі проблеми, але й позбавитися від усього того, що генетично непритаманне комунізму, що перейшло із попередніх формацій. І все це — завдання суспільних наук.

Тим часом, як відмічалось на червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС, наука, на жаль, ще не підказала практиці необхідні, такі, що відповідали б принципам і умовам розвинутого соціалізму, вирішення ряду важливих проблем. «...ми ще досі не вивчили належно мірою суспільство, в якому живемо й працюємо, — відмічалось на Пленумі, — не повністю розкрили властивий йому закономірності, особливо економічні. Тому часом змушені діяти, так би мовити, емпірично, дуже нерациональним способом проб і помилок».

Це суворе, але справедливе визначення відноситься в першу чергу до нас, суспільствознавців вузів, до самого багаточисленного загоно істориків, філософів, політекономів країни. Кому ж, як не нам розкривати ті закономірності, що властиві суспільству, в якому ми живемо і трудимось, розробляти конкретні рекомендації про шляхи його подальшого розвитку, виховувати студентську молодь на основі глибокого і всебічного використання всіх складових частин марксизму-ленізму.

Що ж можна запропонувати для значного підвищення рівня викладання суспільних наук на сучасному етапі, виходячи з того, що роботу цю все-таки прийдесть вести тими силами, що є, і в рамках того обсягу лекційного і семінарського часу, який відводиться сьогодні для цього вузівською програмою?

Скільки міркувань, якими хотілося б поділитися з колегами і всіма тими, хто організовує вивчення суспільних дис-

циплін у вищій школі! По-перше, як мені здається, необхідно забезпечити наступність у викладанні суспільних дисциплін. «У ленінському розумінні наступність означає невідомий рух уперед, виявлення і розв'язання нових проблем, усунення всього, що

ПРОБЛЕМИ І СУДЖЕННЯ

ШКОЛА МОЛОДОГО КОМУНІСТА

(ТУРБОТА ПРО ПАРТІЙНУ ЗМІНУ)

При партійному комітеті університету вже багато років працює дворічна школа молодого комуніста. Комплектуються вона із щойно прийнятих кандидатами в члени партії і комуністів, у яких партійний стаж не більше двох років. Партійні організації факультетів та інших підрозділів університету щороку до початку занять в системі партійної освіти направляють в школу своїх комуністів. Партія розглядає таке навчання, як статутний обов'язок молодих комуністів, тому що така школа підвищує їх ідейно-політичний рівень, розширює політичний кругозір.

Значення школи незмірно підвищується в період підготовки до XXVII з'їзду КПРС, коли йде активне загальнонародне обговорення проектів нової редакції програми КПРС і Статуту партії з пропонованими змінами. Зараз в школі навчається 83 молодих комуністів. З них 66 чоловік навчаються перший рік, а 17 — другий. Як відомо, ідейне зростання молодих комуністів визначається їх умінням активно вести агітаційно-пропагандистську роботу. Кожний слухач має конкретне завдання. Багато слухачів другого року навчання працюють за індивідуальними планами пропагандиста, виступають з лекціями і бесідами в студентських аудиторіях, гуртожитках і школах міста.

Робота школи молодого комуніста завжди в центрі уваги партійних організацій і парткому університету. До читання лекцій в школі партком залучає кращих лекторів університету з числа професорсько-викладацького складу, партійних працівників, ветеранів партії. Так, в минулому і нинішньому навчальних роках виступали професори О. Г. Лобунець, Д. М. Щербачков, Н. М. Якупов, доценти В. Г. Піщемуха, К. І. Савицький, Л. І. Жебрєк, секретар парткому І. І. Кондратюк, завідувач оргвідділом Центрального райкому Компартії України О. В. Чорний, завідувач загальним відділом райкому С. Г. Кононенко та інші товариші.

В практику керівництва школою ввійшли звіти комуністів на партійних зборах. На засіданнях партійних бюро і парткому заігують секретарі партбюро, керівники школи, а також самі слухачі.

Навчання в школі молодого

комуніста допомагає їй слухачам краще оволодівати майбутньою професією.

Хотілося б сказати про деяких молодих комуністів. Партком університету, партійні бюро факультетів, комісія райкому партії відзначили глибоке знання партійних документів, високий загальний і політичний рівень при прийомі в партію таких кандидатів в члени партії, як С. Д. Домусчі, Є. П. Сапункова, В. В. Супрун та багатьох інших.

Добра успішність і засвоєння програми багато в чому залежить від свідомості і дисципліни слухачів, їх сумлінного відвідання занять.

Доброго слова заслуговує слухачка школи студентка II курсу юридичного факультету Валентина Гребенюк. Активну участь в житті школи бере студент цього ж курсу Вячеслав Канавцев. Він не тільки на «добре і «відмінно» вчиться на факультеті, але й ретельно відвідує заняття школи. Не випадково слухачі групи юристів вибрали його своїм старостою. Добре навчаються і відвідують заняття комуністи О. Черних, О. Куриленко, С. Солдатов, Л. Урсолова (юридичний факультет), С. Дякун, В. Денисюк (історичний факультет), В. Супрун — хімічний факультет та інші. На жаль, цього не можна сказати про таких комуністів як А. Волошин, А. Єліферов, Особливо, погане ставиться до навчання комуніст юридичного факультету Віталій Коман, який майже не відвідував занять в минулому році і вже двічі пропустив їх в цьому навчальному році. Мабуть, партійна група курсу і партійне бюро юрфаку не залишать без уваги цей факт.

(Продовження на 4 стр.)

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Загострення ідеологічної боротьби між двома суспільно-політичними системами, активний пошук нових більш дієвих форм і методів ідеологічної роботи у зв'язку з необхідністю глибокого вивчення і практичного засвоєння ідей, що містяться в передз'їздовських документах і знайдуть своє втілення в рішеннях наступного XXVII з'їзду КПРС, вимагають від радянських суспільствознавців більш суттєвого особистого внеску не тільки в розробку марксистсько-ленінської теорії на сучасному етапі, але й посилення методологічного спрямування учбового курсу з суспільних дисциплін у вищій школі.

Про деякі проблеми виховання у молоді марксистсько-ленінського світогляду розповідається у статті Є. П. Ананьєва, яку редакція пропонує читачам в дискусійному порядку.

заважає розвитку», — таке діалектичне визначення наступності стратегічного курсу КПРС дав товариш М. С. Горбачов на квітневому (1985 р.) Пленумі ЦК КПРС. Це визначення повною мірою відноситься і до суспільних наук. Виходячи з цього, ми вважаємо доцільним створити курс «Вступ до суспільних наук», який доречно читати до вивчення суспільних дисциплін в тій традиційній послідовності, в якій вони викладаються на протязі багатьох років.

У НАЗВАНОМУ спецкурсі необхідно сконцентрувати те спільне, що властиве усім суспільним дисциплінам, а

каз студентам того, чим вони мають займатися на лекціях і семінарах, в гуртках і на суспільно-політичній практиці, а також як все це буде пов'язано з майбутньою роботою спеціаліста, з практикою комуністичного будівництва.

І якщо питання про необхідність повсякденного включення спецкурса «Вступ до суспільних наук», можливо, потребує ретельного вивчення, то стосовно окремих вузів і факультетів такий спецкурс гостро необхідний. Маються на увазі економічні, юридичні і гуманітарні вузи і факультети, де студенти починають вивчати політичну економію ще до

які студенти будуть вивчати в майбутньому (на половині входу) в курсі марксистсько-ленінської філософії?

По-друге, мабуть треба тісніше (з допомогою наскрізного комплексного плану вивчення суспільних наук) ув'язати між собою окремі дисципліни. І це значить, що з метою використання асоціативної пам'яті студентів розгляд кожного питання, кожної теми і проблеми необхідно починати з нагадування про те, як і в якому ракурсі ці питання розглядалися в дисциплінах, які вивчалися раніше. Такий підхід дозволить більш чітко притримуватися єдиного термінологічного словника з усіх сус-

СЕСІЯ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ: ПІДБИВАЄМО ПІДСУМКИ

Про те, як пройшла сесія на фізичному факультеті, розповідає заступник декана факультету доцент Кузьма Михайлович КОПЕЙКА.

Перед початком зимової екзаменаційної сесії на раді факультету стояло питання про поліпшення якості складання сесії, причому не в процентному вираженні цього поняття, а в суворому підході до рівня знань, про об'єктивність оцінок цих знань. Викладачі, які вже багато років працюють на факультеті, звертали увагу на те, що останнім часом вимоги до відповіді студентів на екзаменах знизилися, змістились критерії оцінок. Трійка, наприклад, прикриває прогалини знання, а в нашій спеціальності це веде до того, що наступний матеріал студент не зможе зрозуміти і засвоїти. Відверто кажучи, — продовжує Кузьма Михайлович — я побоювався, що при такому рішучому підході викладачів до цього питання процентний показник складання сесії знизиться. Але ні, поки що ми тримаємося на рівні минулого року. Студенти фізфаку відповідально поставилися до навчання як на протя-

зі семестру, так і під час підготовки до іспитів.

Була у нас ще одна проблема. В цьому навчальному році на другий курс повернулись 38 наших студентів, які відслужили строкову службу в лавах Радянської Армії. Їм необхідно було поновити знання, які вони отримали на першому курсі, і без ускладнень засвоювати програму другого курсу. Викладачі надали цим хлопцям велику допомогу, проводили з ними консультації, бесіди. Особливо хочеться відзначити доцентів — викладачів математики Й. Й. Мікеша та Ю. С. Климука. Велику роботу провели також наставник доцент О. В. Ігнатов, асистент Е. О. Долбинова.

На V курсі в цьому році вперше введена нова дисципліна — інформатика і обчислювальна техніка. Цей екзамен п'ятикурсники складають добре.

Поліпшилась робота навчально-виховної комісії факультету. Її очолює енергійний хлопець, відмінник, студент II

курсу Валентин Ляхович. Комісія веде екран соціалізму, екран складання сесії, проводить індивідуальну роботу з відстаючими студентами.

На фізичному факультеті навчається велика група іноземних студентів, в тому числі майже 30 кубинців. Останнім часом поліпшились відвідування та успішність кубинських студентів, сесію вони складають добре. І в цьому чимала заслуга кубинського земляцтва в Одесі. Аспірант ОДУ кубинець Іван Сантос — частий гість в гуртожитку, де живуть кубинці. Ось і в період сесії перед кожним екзаменом він навідується до своїх земляків, підбадьорює їх, допомагає вирішувати проблеми, що виникають. Представники кубинського консульства в Одесі теж приділяють належну увагу навчанню своїх студентів в університеті, і це також позитивно відбивається на навчанні.

Заступник декана механіко-математичного факультету Сергій Михайлович ПОКАСЬ розповідає:

— У першокурсників сесія вже закінчилась. За попередніми результатами успішність на I курсі мехмату — 81,3 процента, якість успішності — 30,5 процента. Три студента — Лариса Коваленко, Світлана Кушнір і Олександр Соколянський склали сесію на відмінно. Для першокурсників перший семестр занять — найскладніший. Адже в школі вони звикли до іншої порівняно з університетом системи навчання. В університеті наголос робиться на самостійну роботу: робота над лекціями, підготовка до семінарів, колоквіумів, виконання контрольних робіт. Не всі першокурсники змогли вчасно психологічно переорієнтуватися і, звичайно, відчутно впливає на складання іспитів той рівень знань, з яким студенти прийшли у вуз. Ще у вересні наставник IV групи I курсу Галина Олександрівна Запорожченко назвала мені прізвища трьох студентів з IV групи, які, на її думку, не зможуть навчатися на мехматі. Дійсно, результати рубіжної контролю підтвердили це. Одну студентку було відрховано

Відмінно складають зимову сесію студенти I курсу Ірина Доля, Ганна Шашкіна, Віктор Будулак, джугокурники — Оксана Поливода, відслуживши службу в армії Ігор Шарф, лєнінська стипендіатка студентка III курсу Ольга Волянська. Є у нас академічна група, в якій за результатами чотирьох іспитів студенти мають лише кілька «четвірок», всі інші оцінки — відмінні. Це група теоретичної фізики III курсу.

Навчатися на нашому факультеті важко, — сказав на закінчення Кузьма Михайлович. Предмети складні, потребують систематичної роботи і відповідального ставлення до них. Таким чином, беручи до уваги попередні результати сесії, можна стверджувати, що більшість студентів фізфаку мають намір стати кваліфікованими спеціалістами в своїй галузі і прикладають до цього необхідні зусилля.

це до складання заліків, вона сама усвідомлювала, що через слабку підготовку не зможе справитися з навчальною програмою навіть на першому курсі. Двоє інших студентів склали заліки, але на іспитах одержали три «двійки» з математичних дисциплін. Чи не можна було їм допомогти під час семестру? Така допомога була надана як з боку викладачів, так і з боку студентів, однак студенти, про яких йде мова, самі не виявили наполегливості, а головне, — бажання і вміння навчатися самостійно. А без цього якісних змін у навчанні не може бути.

У нас на I курсі навчаються

три кубинських студента. Вони бо, однак, були наполегливими і за допомогою кращих кубинських студентів IV курсу і наших студентів змогли добитися помітного поліпшення своєї успішності. Щоправда, одна кубинська студентка теж одержала три «двійки» під час зимової сесії. Інші склали сесію без ускладнень.

7 студентів — першокурсників одержали по три «двійки» з математичних дисциплін. І якщо вони не зможуть перекласти ці предмети, то буде вирішуватися питання про їх відрухання. Адже з таким рівнем знань вони не зможуть засвоювати дисципліни в майбутньому.

Успіх більшості першокурсників, які зуміли подолати свій перший в студентському житті бар'єр, по праву можуть розділити наставники, особливо асистенти М. М. Васякіна, і С. І. Яцько, старший викладач Г. О. Запорожченко.

Бесіду вела Б. ВЕРНІКОВА.

Огляд сесії коментує АНАТОЛІЙ ЯНІ.

ЗАЧЕМ СТУДЕНТУ ХВОСТ!

Тому, хто опус сей прочтет, напомию я — вопрос не прост. Вчера студент давал зачет, и у него завелся хвост. Павлину нужен хвост, чижу, владеет им в полете дрозд, но ясно даже и ежу, что не к лицу студенту хвост.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Сьогоднішньою розмовою з К. М. Копейкою і С. М. Покасем ми завершуємо серію репортажів про хід зимової екзаменаційної сесії 1986 року. Однак, на цьому не закінчується розмова про зміст і суть сесії як важливої форми перевірки не просто фактичних знань студентів, але й ефективності всієї системи навчання в університеті. Редакція чекає, що навчальна частина університету найближчим часом виступить з докладним аналізом результатів зимової сесії. Це дозволить продовжити розмову про проблеми підготовки майбутніх спеціалістів. До цієї розмови ми запрошуємо всіх викладачів, деканів і представників ректорату. Заздалегідь дякуємо за їх бажання поділитися своїми думками про перспективи розвитку вищої школи.

На п'ятірку склала іспит з палеонтології студентка 2 курсу геологічного відділення Ганна Тофілло. Її відповіддю були задоволені доцент кафедри загальної морської геології В. В. Янко і ст. науковий співробітник кафедри В. Г. Бердікова.

Фото І. МОСКАЛЕНКА.

пільних дисциплін, а також використовувати принцип послідовності для викладу критики буржуазних реформістських і ревізіоністських концепцій. Пропонований нами комплексний підхід, очевидно, краще сприяв би викриттю антипартиїних буржуазних псевдотео-

Ось чому ми дотримуємося тієї точки зору, що за період навчання студентів у вузі ними повинна бути виконана одна робота (вона може стати конкурсною, а може і не стати нею — все буде залежати від рівня її виконання). Але ця робота має бути результа-

іншого — намагання пояснити з допомогою суспільних наук факти, які вже здійснилися, і рішення господарських органів (не завжди правильні і обгрунтовані), що були прийняті раніше. Ми повністю згодні з членом-кореспондентом АН СРСР професором Л. І. Абал-

того соціалізму. В той же час проблеми, притаманні власне цьому етапу, в планах і програмах практично не виділяються.

Не вийшли за рамки цих обумовленостей і автори підручників і учбових посібників з суспільних дисциплін: в кра-

Леніна з тим воїстину безцінним практичним досвідом, котрим КПРС збагатила це вчення в ході комуністичного будівництва в СРСР.

Динамізм суспільного життя вимагає підняти рівень ідеологічної роботи у вищих учбових закладах на якісно новий рівень. Це вимагання обумовлене двома найважливішими моментами: програмною ціллю партії, яка пов'язана з формуванням нової людини, і тими конкретними завданнями, які вирішує партія в галузі теорії і практики розвитку економіки і соціальних відносин. Але вирішувати всі ці питання без підвищення рівня викладання суспільних наук неможливо.

Забезпечити єдність навчання і виховання, озброїти майбутніх командирів виробництва глибокими знаннями марксистсько-ленінської теорії, виховати політичну зрілість і ідейну переконаність в правоті комуністичних ідеалів — ось, мабуть, в найкоротшому викладі перелік тих головних завдань, які стоять перед вузівськими суспільствознавцями на сучасному етапі. І від того, наскільки успішно буде вестися ця робота, в значній мірі буде залежати ступінь ідейно-політичної зрілості наших кадрів, засвоєння ними життєво-важливих положень теоретичних документів, що будуть прийняті на XXVII з'їзді КПРС.

Є. АНАНЬЄВ,
зав. сектором проблем організації наукової і ідейно-виховної роботи, кандидат економічних наук.

ВУЗІВСЬКИХ СУСПІЛЬСТВОЗНАВЦІВ

рій з позицій марксизму-ленінізму в цілому.

ПО-ТРЕТЄ, нам здається доцільним переглянути підхід до студентської наукової роботи з суспільних дисциплін, зокрема, в підготовці студентами конкурсних робіт. Адже відомо, що кожна з кафедр, не маючи «своїх» студентів, розраховує на студентські наукові сили лише в той період, поки ці сили вивчають даний курс. Потім студент переходить в сферу впливу наступної кафедри. І так чотири рази за період навчання у вузі, взагалі, процес цей і неминучий, і закономірний. Отже, мова зовсім не про ці переходи. Мова про інше: чи може студент за один рік підготувати належним чином роботу на конкурс? Особливо, якщо врахувати до того ж, що в перші роки навчання понятійний апарат у студента ще слабкий, а знання законів і категорій недостатні і немає єдності в трактуванні явищ суспільного життя з точки зору марксистсько-ленінської науки в цілому.

том вивчення всіх складових частин марксистсько-ленінської науки. Цю роботу можна передбачити в планах як обов'язкову або випускную роботу з марксизму-ленінізму, яка повинна захищатися на державному екзамені з науково-комунізму. А готувати таку роботу студент буде по-етапно напротязі п'яти років по наскрізному графіку вивчення суспільних дисциплін під керівництвом (по черзі) всіх кафедр і під постійним контролем суспільної кафедри, яка є провідною з даної проблеми.

І нарешті, необхідно посилити практичну спрямованість викладання суспільних наук, перейти від просвітительського, начотничього характеру викладу до глибокого ув'язання проблем, що розкриваються на лекціях і практичних заняттях, з конкретною практикою. Тут до останнього часу мали місце два основних недоліки: з одного боку — надмірне теоретизування, досить віддалене від потреб конкретної практики, з

кіним, який вважає, що політична економія соціалізму, наприклад, як наука втратила в значній мірі свою популярність серед господарських керівників саме з цих причин.

Однак, мова йде не тільки про політичну економію. Безперечно можливо і необхідно розкривати на конкретних прикладах все те, чим збагатила КПРС скарбницю марксистсько-ленінської теорії і практики, і в першу чергу, — концепцію розвинутого соціалізму. Адже у наших попередників, у старших поколінь суспільствознавців просто-напросто не було на озброєнні цього могутнього теоретичного і практичного арсеналу. Проте чи плідно використовується цей фундаментальний матеріал в нашій роботі? На жаль досить і досить слабо. Бо учбові плани і програми з суспільних дисциплін, не дивлячись на внесені в останні роки часткові зміни, як і раніше орієнтують викладачів і студентів на вивчення проблем, які існували до етапу розвину-

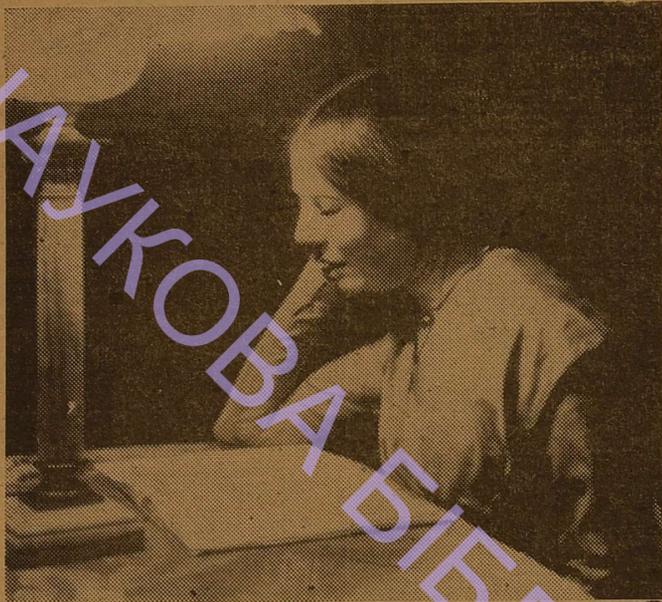
тому разі до категорії «соціалізм» додали в тексті поняття «розвинутий» і на цьому діло закінчилось. А якісно нові риси, які характеризують цей принципово новий і життєво важливий етап в будівництві комунізму, так і залишаються нерозкритими.

Звичайно, таке становище, коли знання випускника вуза в області суспільних наук обмежується колом проблем, що стосуються соціалізму в цілому, — не можна вважати нормальним. Цей дуалізм: у вузі «соціалізм в цілому», а в реальному житті — розвинутий соціалізм, абсолютно не орієнтує молодих спеціалістів на вирішення реальних завдань, висунутих потребами сьогодення дня.

ПОВИНЕН зауважити, що органічне поєднання ідей і узагальнень розвинутого соціалізму з програмним матеріалом курсу суспільних наук важливе ще й тому, що воно символізує нерозривну єдність революційної теорії, ідейної спадщини Маркса-Енгельса—

СИЛА ІСТИННОГО ТАЛАНТУ

ДО 125-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
М. К. БАШКИРЦЕВОЇ

Виповнилося 125 років з дня народження української художниці Марії Костянтинівни Башкирцевої (23 листопада 1860 — 31 жовтня 1884). На родилася вона на Полтавщині в Гавронцях, а померла в Парижі. Її життя промайнуло як палаюча зірка — всього 24 роки. А яка спадщина: сотні картин, малюнків, скульптур в найкращих музеях світу, концертна діяльність співачки міжнародного класу, багатотомний архів збирача усної народної творчості — історика-етнографа. «Щоденник», який був опублікований після смерті Марії Костянтинівни — чудовий літературний твір, яким «зачитувалася» вся освічена Росія. І не тільки Росія...

Звичайно, Марія Башкирцева, — особистість феноменальна. Проте, багатогранність її викликає не тільки захоплення, але і подив. Виражає широта інтересів і величезна кількість зробленого, вражає краса її особистості. І про це свідчить зокрема, такий запис в її щоденнику: «Я не відчуваю потреби в розкоші. Мені б мати дві чорних блузки на рік, білизну, яку я б сама прала щотижня, найпростішу їжу... І по можливості — працюю...»

Любов до праці і до людей праці у Башкирцевої — це не слащаве міщанське лицемірство, не демагогія. Слова у неї не розходяться з ділом. В Лузві зберігається її картина «Мітинг», на якій зображена паризька біднота, що в стані крайнього відчаю вишла на вулицю. Соціальний стан безробіття передає полотно «Жан і Жак», жанрова картина «Лава на приміському Паризькому бульварі». Старанно працюючи, Башкирцева створила понад 150 живописних полотен, які були високо оцінені критикою. В 1885 році у Франції, в 1887 — в Голландії і в 1929 в СРСР відбулися її посмертні персональні вистави. Остання — в Російському музеї в Ленінграді. Там же зберігаються її картини «Жан і Жак», «Дошова парасолька», «Осінь». В Дніпропетровському художньому музеї зберігається картина «Майстерня Жульєна». Це — автобіографічне полотно. Воно відноситься до часу навчання Марії в «академії» відомого французького художника і педагога Р. Жульєна.

Рік народження Марії співпав з відміною кріпосного права в Росії, а дитинство пройшло на пореформений період «вирубки вишневих садів». Батько Марії — син учасника Полтавської битви генерала Павла Григоровича Башкирцева. Він був з того сорту людей, як і чехівська «парижанка» — поміщиця Раневська. Активно прогулював викупні, жив на широку ногу, грав у карти, захоплювався подорожами. Під час однієї з них у Женеві «віднайшовся» талант до живопису і скульптури у його десятирічної дочки Марії. Наділена від природи величезними здібностями, Башкирцева відразу ж привернула до себе увагу «культурного центру» російської колонії в Парижі, де поселилася її сім'я.

В 1870 році у Марії проявився ще й рідкісний по силі і красі голос, відкрилася здібність до мов — вона знала їх всім. Дуже рано визначилась і вокальне «амплуа» — викона-

виця українських народних пісень, збирачка і пропагандистка цих пісень на професійній сцені Західної Європи. Власне, Башкирцева продовжила справу Марко Вовчки, котра в свій час видала в Парижі збірник «Вісті українських пісень». Але в цьому збірнику було віддруковано всього 25 пісень, інші планувалося вмістити в наступних збірниках. Треба було здійснювати ці плани. Тому Башкирцева часто поверталась до джерел свого таланту — виїздила на Полтавщину, в рідне село. Тут, одягнувшись в селянський одяг, вона ходила з дівчатками на вчорніці, на колядках, каталася з молоддю на санях. Вона сповнювалася новими враженнями, писала картини з сільського життя, записувала пісні, вела свій щоденник... Знаходила час і для того, щоб виступати з концертами в Динанці та Полтаві.

Тяжка хвороба ченала на Марію Башкирцеву, в ній «пішла кров горлом». Здавалося, що коли припинити слізати, як радили лікарі, то біль у горлі пройде. Башкирцева похвталася лікування в Іспанію. І там з пристрасною віддалася живопису. Але нещастя йшло одне за одним: після втрати голосу з часом вона втратила слух, а пізніше і зір. Фізична трагедія співпала з духовною: «Дуже мало зустрічала однодумців».

Такий запис знаходимо в щоденнику. А ось ще запис: «Ніколи не треба бути задоволеним самим собою». «Щоденник» — свідчення її напруженого духовного життя, пошуків. І думки, які ми зустрічаємо в ньому, цікавлять нас сьогодні. Адже ми думаємо про формування всебічно розвиненої людини. Башкирцева як раз і була прикладом духовного багатства, гідного подиву, неповторної різнобічності. А основою для такого «синтезу» різних граней її натури, різних здібностей було естетичне начало «культурного середовища»: Герцен, Тургенєв, Марко Вовчок та інші. Знайомство з французькою культурою, з «проблематикою паризьких лекцій Адама Міцкевича» сприяло розширенню творчих інтересів, утвердженню демократичних ідеалів.

«Камея, вирізана на вулканічній лаві» — такий пластичний образ паризького надгробника Башкирцевої, створений одеським скульптором Борисом Едуардсом. Ось що пише перший біограф Башкирцевої Франсуа Конне в передмові до її «Щоденника»: «Все вказувало в цій чарівній дівчині на високий розум. Під цією чудовою жіночистою вчувалась залізна, чисто чоловіча сила, мимоволі згадувався дарунок Лісса юному Ахіллу: меч, схований між жіночим одягом...»

Згадуючи про трагічно коротке, але надзвичайно яскраве і плодотворне життя Марії Башкирцевої, ми думаємо і про те, як багато Марія Костянтинівна — художник — інтернаціоналіст за самим духом своєї творчості зуміла зробити для зміцнення гуманістичних начал дружби народів Росії і Франції. І в цьому теж неминує значення життя і творчості Марії Башкирцевої.

С. ШЕВЕЛЬОВ,
мистецтвознавець.

ШКОЛА МОЛОДОГО КОМУНІСТА

(Закінчення.
Початок на 2-й стор.)

Сьогодні, коли відбуваються величезні історичні перетворення в житті партії і всієї держави, нема і не може бути комуніста, який би стояв осторонь цих подій, не включаючись в активну творчу діяльність і навчання. Без перебільшення можна сказати, що зараз школа молодого комуніста набуває особливого значення. В зв'язку з цим доречно висловити ряд рекомендацій, які на наш погляд, сприятимуть підвищенню ролі школи в підготовці молодих комуністів. Перш за все необхідно поліпшити відвідування занять. З цієї метою ми вважаємо за необхідне з початку навчального року затверджувати на парткомі список слухачів школи молодого комуніста, тим самим надавши відповідному заняття обов'язкового характеру. Слід вважати сумлінне відвідування занять партійним обов'язком молодих комуністів. По-друге, треба частіше заслуховувати на засіданнях партійних бюро звіти молодих комуністів про заняття в школі, вживати дійових заходів по відношенню до тих, хто пога-

но навчається, пропускає заняття. По-третє, треба заслуховувати і звіти осіб, відповідальних за роботу школи. І, нарешті, слід включати в навчальні програми такі теми, які б відбивали не тільки життя і діяльність партії і народу, але й перекликалися б з тим завданнями, які стоять перед молодими комуністами в навчальній програмі і в громадській роботі. Вважаю за необхідне удосконалити також методику перевірки знань молодих комуністів після закінчення занять, тобто поліпшити проведення заключних занять. Ми переконані, що поліпшення підготовки слухачів в школі молодого комуніста — це не приватна справа серед багатьох інших проблем університетського життя, а настійна необхідність, тому що йдеться про питання особливої ваги: чи матимуть достатній ідейно-політичний рівень люди, які йдуть на зміну сьогоднішнім ветеранам партії і праці.

І. МИХАЙЛОВ,
заступник керівника
школи молодого
комуніста, доцент

ДІЯЛИ РІШУЧЕ. БЛИСКАВИЧНО

25 грудня минулого року студенти I курсу юридичного факультету В. Гончарук, В. Шевчук і В. Лантух чергували у складі ДНД по першому мікрорайону Центрального району. Спочатку все було спокійно. Наближалась десята година вечора, до закінчення патрулювання залишалось не більше години. Вулиці були безлюдними, дув холодний вітер. Раптом почувся крик жінки, яка кликала на допомогу. Дружинники кинулися в затемнену частину вулиці і незабаром побачили жінку, яка плутано розповіла, що якийсь невідомий зірвав з неї хутрову шапку. Швидко вияснивши у потерпілої прикмети незнайомця і напрям, в якому він побіг, дружинники кинулися його наздоганяти. На розі вулиць Клари Цеткін і Попова вони наздоганяли його. Не дивлячись на відчайдушний опір, дружинники затримали злочинця і доставили в Центральне РВБС м. Одеси. Зараз його притягнуто до відповідальності за ст. 141 ч. I Кримінального кодексу УРСР за пограбування.

Комуніст В. Гончарук, комсомольці В. Шевчук і В. Лантух, які відзначилися при затриманні злочинця, наказом начальника УВС Одеського міськвиконкому нагороджені іменними грамотами.

В. ФЕДОРОВ,
начальник штабу ДНД
юридичного ф-ту,
викладач кафедри
кримінального права,
процесу і криміналістики.

Наступний номер «ЗНК» вийде 14 лютого ц. р.

ЧИ ТАК РЕАГУЮТЬ НА КРИТИКУ?

ВИПАДКОВІСТЬ ЧИ СТИЛЬ РОБОТИ?

На засіданні президії профкому університету, яке відбулося нещодавно, було розглянуто підсумки виконання Угоди з охорони праці і техніки безпеки між адміністрацією і профкомом за 1985 рік.

Угодою, зокрема, передбачено виконання 27 пунктів на суму 189 тисяч крб. В їх числі декілька обов'язкових, номенклатурних — замірювання опору заземлення діючого електроустановлення та ізоляції електропроводки, обладнання складу для зберігання хімічних реактивів, придбання засобів захисту і спеодягу, затрати на лікувальне профілактичне харчування, приведення електропитового господарства у відповідність з технічними нормами, підведення гарячого водопостачання в лабораторії хімічного факультету та інше. Були заплановані заходи по попередженню нещасних випадків, захворювань на виробничтві, по загальному поліпшенню умов праці.

На відміну від попередніх років, всі пункти угоди були ретельно проаналізовані в кінці 1984 року, відібрані найбільш необхідні, з виконання яких не можна було зволікати. На початку 1985 року угоду було обговорено з начальниками служб університету, а потім з проректором з АГЧ І. Г. Рутівським, головним інженером А. В. Нечасвим. Така ретельність у підготовці угоди на 1985 рік вслила надії на її безумовне і повне виконання з високою якістю.

Реальність же виявилася іншою. З 27 пунктів, які, здавалося б, так ретельно були продумані, не виконано 11, ще 6 пунктів виконані на 25, 40 і 60 процентів. За номенклатурою ступінь виконання склав 59 процентів, за сумою — 52 проценти (за планом виконано робіт на суму 99,9 тисячі, а додатково — на суму 162,8 тис. крб.), тобто простежується прагнення до виконання не стільки невідкладних пунктів, скільки найбільш емких. Таке становище спостерігалось і в 1984 році, коли виконання угоди склало 61 процент.

На засіданні президії профкому відзначались роботи, виконані додатково до угоди. Зокрема, переобладнано гуртожиток № 1 по вул. Щепкіна, обладнано нове приміщення для виконання госпдоговірних ро-

біт на кафедрі експериментальної фізики, побутові приміщення кафедри фізиковання та інші. Майже на таку ж суму, на яку були виконані 16 пунктів угоди. Тому адміністрація розраховувала внести в свій актив фактичне перевиконання фінансового плану майже на 73 проценти. Але чи актив це? Давайте поміркуємо. Всі роботи, виконані додатково, потрібні, але якщо вже взялися робити благо, то треба робити його як слід до кінця. А не так, як це було, скажімо, з поліпшенням умов відпочинку в спортинвентарно-оздоровчому таборі «Чорноморка»: в нових фізських будинках двомісні кімнати переобладнюються в трьохмісні, трьохмісні — в чотирьохмісні і т. і. В двомісних кімнатах кам'яних корпусів теж чомусь повинно жити троє чоловік. Скупченість, дискомфорт, різні сім'ї під одним дахом. Не відпочинок, а нервове напруження. Складається враження, що це вважається додатковими роботами на майже таку ж суму, яка була затрачена на виконання всіх пунктів угоди. Виходить, що адміністративно-господарська частина не має чіткої уяви про те, що відбувається в її господарстві. Хіба при такій ситуації, що повторюється із року в рік, можна чекати успіху в створенні добрих умов праці?

Але припустимо, що ситуація склалася дійсно виключна. Скажімо, не було відомо, що витяжна вентиляція необхідна в ФОЕТ, а кафедра фізвиховання потребує побутових приміщень. Що ж тоді перешкодило зробити коректування угоди? Адже була прийнята постанова президії профкому про коректування угоди і навіть встановлено строк його здійснення під особисту відповідальність тов. Рутівського — до 15 жовтня 1985 року. Профком чекав цього коректування до 23 грудня (до часу останнього в минулому році засідання президії профкому). Однак, адміністрація та її служби не виконали умов угоди. За їх словами, перешкодили обставини. Що ж, обставини, дійсно, ке-

рують людиною, якщо вона не являється господарем становища.

Особлива розмова про якість виконуваних робіт. Вона, як правило, низька, контроль за роботами — недостатній. Нещодавно були виконані роботи по покриттю даху учбового корпусу біологічного факультету в Шампанському провулку. Давайте оглянемо приміщення третього поверху. В мінералогічному музеї два кутки мокрі після дощу, в одному місці тріснула стеля і на підлогу сіплеться штукатурка. В кабінеті анатомії людини через стелю проходить шліна шириною в долоню, а під час дощів — хоч відра підставляй. Уже давно всі обурюються якістю робіт по покриттю даху хімічного корпусу на вул. Щепкіна. Вода тут постійно затікає в середину приміщення, стіни намокають, тріскаються. Будівля знаходиться в аварійному стані. Невже і після цього ми будемо чути, що ситуація з хімічним корпусом виявилася несподіваною і, прикриваючись цією ширмою, АГЧ не буде виконувати заплановані угодою роботи?

Нарешті про те, як адміністративно-господарська частина реагує на думку колективу університету, висловлену профкомом. Негативні тенденції, на яких ми тут наголошуємо, не нові. Вони — елемент стількох робіт АГЧ. Про шляхи їх ліквідації говорився в «Доповідній записці» від 10 листопада 1984 року, яка була направлена ректору, в доповіді про виконання угоди за 1984 рік, в «Довідці про стан температурного режиму в навчальному корпусі на Пролетарському бульварі», нарешті, в статті в газеті «За наукові кадри» в січні 1985 р. Чи була скільки-небудь помітна реакція на ці документи? Може, надійшла відповідь на публікацію в газеті? Ні, відповіді не було. І успіхів у виконанні угоди теж поки що нема.

Чи не час покласти край такій негативній ситуації? Адже сьогодні цього настійно вимагає саме життя.

Ю. ШУЙСЬКИЙ,
член президії профкому,
голова комісії профкому з охорони праці і техніки безпеки.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. П. Великого, 2, 3-й поверх, кімната 86

ДЗВОНІТЬ:

тел. 23-84-13.

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.